

Jeg vil sige, at der jo er lige så god mening i at prøve at opfinde en lov, der kunne gøre de mange byrådsmedlemmer ansvarlige i stedet for følgagtige i misforstået loyalitet over for en borgmester, som man har set i både Venstrestyrede og socialdemokratisk styrede kommuner. Det er jo egentlig det, der skaber problemerne. Denne model kunne jo ikke, som også andre har påpeget, bruges i Farum, men der kunne måske findes tilfælde.

Jeg synes, det var en nyttig dialog, der var mellem fru Line Barfod og hr. Ole Stavad. Der er nogle ting dér, der er værd at kigge på, og vi vil i det hele taget afvente, hvad der sker og få analyseret situationen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kristen Touborg.

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne sige tak for debatten her i dag. Det er efter min opfattelse fortsat vigtigt at tage den diskussion om, hvordan forholdene skal være for kommunestyret, og det er ikke mindre vigtigt nu, end det har været tidligere, kan man vist roligt sige.

Så vil jeg også godt sige tak til de partier, som har støttet SF's forslag eller har støttet principperne i forslaget.

Kl. 13.30

Vi mener klart, at da borgmesteren er tillagt et særligt ansvar, nemlig et administrativt ansvar, er der en begrundelse for, at det skal være muligt, såfremt borgmesteren efter kommunalbestyrelsens mening ikke forvalter sit ansvar ordentligt, at afsætte denne.

Vi har valgt, at det skal være med to tredjedels flertal med den begrundelse, at det naturligvis aldrig må være sådan, at der begynder at blive spekuleret partipolitisk i sagen mod en borgmester. Men kan en kommunalbestyrelse fremvise et meget stort flertal, er det altså også efter vores opfattelse meget vigtige grunde til, at borgmesteren dermed må gå.

Dertil kommer, at vi også udmærket kunne have den vedtagelse, at det i sidste instans også skulle godkendes af indenrigsministeren. Det var der jo faktisk ikke noget i vejen for.

Vi er enige i, at ro og stabilitet er vigtigt i den kommunale forvaltning, men det er lige bestemt, hvad man ikke opnår i nogle ganske bestemte og få situationer, nemlig dér, hvor borg-

mesteren kører sit eget løb helt uden om det kommunale styre i øvrigt.

Jeg er overbevist om, at allerede muligheden for, at et stort flertal kunne afsætte borgmesteren, ville have en præventiv virkning. Det har været nævnt nogle gange i dag, at forslaget her jo ikke ville løse Farumsagen, og det er korrekt sådan direkte set, som forholdene er nu. Men faktisk er vi ret overbeviste om, at allerede det, at muligheden var der, ville have en god præventiv virkning. For det kunne give et andet forløb, hvis det var sådan, at muligheden forelå.

Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere her og nu, for det er jo tredje gang, vi har den. Jeg skal bare sige tak for debatten. Jeg håber, at vi får et godt udvalgsarbejde om forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op- hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 74:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af den kommunale styrelseslov. (Uafhængigt tilsyn).

Af Kristen Touborg (SF) m.fl.
(Fremsat 22/2 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

SF opfordrer regeringen til snarest at fremsætte lovforslag om en lovændring med henblik på, at tilsynet med amtskommunerne og primærkommunerne, herunder Frederiksberg Kommune og Københavns Kommune, kan varetages af et

landsdækkende og uafhængigt juridisk råd, nævn eller udvalg.

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg er meget enig med SF i, at der er god grund til at se på, hvordan kommunaltilsynets struktur skal ændres. Klagereformudvalget kom jo i januar sidste år med et forslag til, hvordan kommunaltilsynet fremover skal se ud, og i forlængelse af udvalgets forslag er jeg i færd med at overveje kommunaltilsynets fremtidige struktur.

Det ændrer ikke ved, at jeg ikke kan støtte beslutningsforslaget, da det efter min opfattelse er for tidligt at lægge sig fast på, hvordan kommunaltilsynet skal se ud fremover. Til gengæld vil Folketinget jo få rig lejlighed og anledning til at drøfte det spørgsmål, når jeg i næste folketings-samling, som det allerede er annonceret, fremsætter et lovforslag, og det er bl.a. med ændringer af kommunaltilsynets struktur.

Jeg vil gerne uddybe det synspunkt en smule: I dag er situationen jo den, at tilsynet med kommunerne varetages af de for hvert amt nedsatte tilsynsråd. Hvad angår tilsynet med amtskommunerne og med København og Frederiksberg kommuner, varetages tilsynet direkte af Indenrigs- og Sundhedsministeriet, som jo i øvrigt også er øverste tilsynsinstant i forhold til tilsynsrådene.

Klagereformudvalget foreslår en nedlæggelse af de regionale tilsynsråd, som i dag fører tilsyn med primærkommunerne. Efter forslaget skal statsamtterne føre tilsyn med både kommuner og amtskommuner. Som overordnet instans på tilsynsområdet foreslås nedsat et centralt uafhængigt tilsynsnævn med syv juridisk uddannede medlemmer. Nævnets formand skal være højesteretsdommer, og bl.a. de kommunale parter skal indstille medlemmerne til nævnet. Det er den model, som Klagereformudvalget foreslår, og som ligger på mit bord, men jeg har endnu ikke lagt mig fuldstændig fast på, om jeg vil følge den i alle detaljer.

Kl. 13.35

Jeg kan dog godt gå så langt som til at afsløre, at det i arbejdet med lovforslaget vil blive overvejet, hvilken myndighed der skal erstatte de nuværende tilsynsråd. Amtsrådspolitikernes deltagelse i tilsynsrådene har jo historiske rødder fra dengang, da en række kommunale dispositioner skulle godkendes af tilsynsrådene. Disse godkendelsesbeføjelser er faldet bort, og kommunaltilsynet fremstår derfor i dag som et hovedsagelig rent juridisk tilsyn med, om kommunerne overholder lovgivningen.

Det er løsningen af denne opgave, jeg vil forsøge at fremtidssikre med det kommende lovforslag, og jeg er derfor helt enig med SF i, at muligheden for politisk prægede afgørelser i tilsynsrådene er uheldig. Man kan sige, at alene risikoen for, at nogle argumenterer med, at beslutninger, der er juridisk vandtætte og holdbare, kunne være politisk prægede, er uheldig. Derfor vil det komme til at indgå i det lovforslag, jeg vil fremsætte i næste samling, at der ikke længere skal være lokalpolitisk deltagelse i det kommunale tilsyn.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til i forlængelse af tidligere debatter her i salen og for så vidt også i forlængelse af det sidste punkt på Folketingets dagsorden at tilføje, at mit ministerium er i færd med at nedsætte en ekspertgruppe under ledelse af professor, dr.jur. Jens Peter Christensen. Kommissoriet er jo alle bekendt. Det har der været bred opbakning til på det møde, hvor jeg inviterede ordførerne fra den forespørgselsdebat, der var om Farumsagen for et par uger siden.

I øjeblikket er en række organisationer blevet bedt om at udpege medlemmer til dette udvalgsarbejde, som derfor hurtigt kan gå i gang, og som inden årets udgang skal vurdere, om kommunalbestyrelsen, den kommunale revision, tilsynet og Indenrigs- og Sundhedsministeriet har tilstrækkeligt med redskaber til at få indsigt i den kommunale administration. Hvis ekspertgruppen vurderer, at det ikke er tilfældet, skal gruppen samtidig stille forslag om ændring af den kommunale styrelseslovgivnings regler herom.

Man kan altså sige, at det udvalgsarbejde, der nu er sat i gang, skal afsluttes og vejes med ind i de overvejelser, jeg og regeringen skal gøre os om det kommende lovforslag, som jo derfor forventeligt kan komme til behandling i anden del af næste samling.

Jeg tror, det er fornuftigt at afvente det udvalgsarbejde og veje resultaterne med ind, og det er sådan set baggrunden for, at jeg her afviser beslutningsforslaget. Det er ikke, fordi jeg er grundlæggende uenig i, at der skal fremsættes lovforslag om kommunaltilsynets struktur, men fordi regeringen ønsker at færdiggøre det arbejde, der nu er sat i gang i forlængelse af Klagereformudvalget og Jens Peter Christensen-udvalget. Det ville være forkert allerede her på dette stadie at lægge sig fast på en meget præcis model.

Så vil jeg også gerne understrege, hvad jeg også har sagt ved tidligere lejligheder, at jeg lægger stor vægt på at have en bred politisk diskussion og jo også gerne bred politisk opbakning til disse ting. Jeg tror, det er værdifuldt for kommunestyrets fremtid, at der er det bredest mulige flertal i Folketinget, som står bag det, der er med til at danne rammerne om kommunestyret.

Det er baggrunden for, at jeg har inviteret og løbende vil invitere repræsentanter for alle Folketingets politiske partier til at følge også arbejdet i Jens Peter Christensen-udvalget. Så det skal ikke tolkes som stor modstand mod grundtankerne i SF's forslag. Det skal alene tages som et udtryk for, at det vil være fornuftigt at tænke sig om i lyset af de erfaringer, som en helt aktuel kommunal situation jo kan give os anledning til at høste.

Kl. 13.40

Gudrun Laub (V):

SF's forslag om et uafhængigt tilsyn indebærer en nedlæggelse af tilsynsrådene i den nuværende form med amtsrådspolitikere som medlemmer. Ministeren har jo netop bebudet, at han forventer at fremsætte et lovforslag om ændringer i kommunaltilsynets struktur. Det er nok nødvendigt at se på, om tilsynsrådene i deres nuværende form fungerer godt nok.

SF's forslag går ud på, at man vil have et tilsyn, som er landsdækkende og uafhængigt og juridisk, og det skal være et råd, nævn eller udvalg. Som udgangspunkt er SF's forslag begrænsende i forhold til det arbejde, som iværksættes af ministeren med henblik på en eventuel omstrukturering af tilsynet med amtskommuner og kommuner. Venstre kan derfor ikke støtte forslaget.

Da den konservative ordfører er forhindret i at være til stede, har jeg lovet at meddele, at Det Konservative Folkeparti heller ikke kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg har lige et spørgsmål til fru Gudrun Laub. Forstod jeg det rigtigt, at Venstre også går ind for, at man tager de politisk valgte ud af tilsynsrådene? Jeg forstod ministeren derhen, at det ville være ministerens opfattelse, at det politiske valgte system skulle ud. Er det også Venstres opfattelse?

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Venstre afventer det udredningsarbejde, der kommer. Det er meget muligt, at det vil ende med, at amtsrådspolitikere ikke bør være med. Men SF foreslår, at det skal være rent juridisk, og det vil jeg måske sætte et spørgsmålstejn ved.

Lad os nu afvente udredningsarbejdet og se, hvilke lovforslag ministeren kommer med, så kan vi tage stilling til det. Hr. Kristen Touborg kan ikke tage det som udtryk for uenighed med ministeren eller indbyrdes strid i Venstre. Det vil jeg gerne sige med det samme. Det er kun et spørgsmål om, at vi vil se, hvad der kommer ud af denne undersøgelse, og se forslaget, og så vil vi vurdere det til den tid.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne takke ordføreren for præciseringen her og nu. Den sidste del af præciseringen var jeg dog lidt forundret over, for hvis der ikke er uenighed i Venstre om spørgsmålet, og ministeren ret klart siger, at ministeren mener, at det politiske element skal ud, så forstår jeg ikke helt, hvorfor Venstres ordfører ikke kan have den samme opfattelse. Men det kan selvfølgelig være min opfattelsesevne, der er noget i vejen med.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Det er nok muligt, at hr. Kristen Touborg ikke har forstået, hvad jeg siger og mener. Jeg forholder mig simpelt hen afventende, og det er der ikke nogen modstrid i.

Arne Toft (S):

Det er jo rigtigt, at forslaget her har været behandlet før. Sidste gang var den 1. februar 2001, og man kan se, at man dengang var færdig med en udredningsrapport, »Statens tilsyn med kommunerne«. Man havde sendt den ud til høring. Vi kunne derfor godt spørge os selv: Er det så nødvendigt én gang mere?

Jeg er enig med indenrigsministeren i, at det er nødvendigt én gang mere, for alene Farumsagen har jo givet anledning til diskussion om tilsyn med kommunerne, bl.a. måske også et mere indgående tilsyn med kommunernes økonomi. Derfor er vi i Socialdemokratiet enige om, at vi vil afvise forslaget og vente og se, hvad ekspertgrupperne beslutter.

Vi ser frem til, at indenrigsministeren kommer med et lovforslag med udgangspunkt i det tidligere udretningsarbejde om statens tilsyn med kommunerne og det nuværende arbejde, som ekspertgruppen med Jens Peter Christensen laver.

Jeg kan også sige, at vi er enige med SF i, at der skal ske noget på området, og når man læser det første udretningsarbejde, ser det også ud til, at de foreslår et mere ensartet tilsyn med amterne og kommunerne, som også SF foreslår. Det vil vi heller ikke være afvisende over for. Vi vil se, hvad ekspertgrupperne kommer frem til, og så vil vi på baggrund af det overveje vores stilling.

Kl. 13.45

Til sidst vil jeg sige, at vi jo næsten kunne undvære tilsynsrådene, hvis vi havde et godt samarbejde i byrådene. Det er netop, når der ikke er et godt samarbejde, at vi får sagerne i tilsynsrådet.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Uno Larsson som ordfører.

Uno Larsson (DF):

SF opfordrer regeringen til snarest at fremsætte et lovforslag om ændring af den kommunale styrelseslov, således at tilsynet med amtskommuner og kommuner, herunder også København og Frederiksberg Kommuner, varetages af et landsdækkende uafhængigt juridisk råd, nævn eller udvalg.

Årsagen er igen nok dette med det verserende hændelsesforløb i Farum Kommune. Dansk Folkeparti mener, at det er drastisk på baggrund af begivenhederne i én dansk kommune at foretage et så vidtgående indgreb i en kommunes selvstyre. Det er ikke tilsynsrådets opgave at undersøge spørgsmål om overtrædelse af straffeloven, men derimod politiets.

De tilsynsråd, som fører tilsyn med de enkelte kommuner, kan efter den kommunale styrelseslov kræve de oplysninger fra kommunen, som tilsynsrådet ønsker. Det kan hverken kommunalbestyrelsen eller borgmesteren sidde overhørig.

Jeg vil påpege, at ethvert kommunalbestyrelsesmedlem har mulighed for at indbringe en sag for tilsynsrådet, hvis den enkelte person skønner en sådan handling nødvendig.

Afslutningsvis må jeg bemærke, at uanset hvordan Farumsagen ender, må det aldrig betyde, at vi her i Folketinget gennemfører foran-

staltninger, som kan true det kommunale selvstyre og måske endda fratage en række kommunale politikere det politiske arbejde ude i kommunen. Fordi en enkelt kommune bærer sig særdeles uheldigt ad, kan det jo ikke medføre unødvendige, hårde regler for de andre kommuner, som bærer sig ganske fornuftigt ad.

Når dette er sagt, må jeg da fremføre, at Dansk Folkeparti er tilfreds med, at indenrigsministeren har sat professor Jens Peter Christensen til at vurdere behovet for ændring af det kommunale selvstyre.

Dansk Folkeparti vil naturligvis afvente, hvad indenrigsministeren på et senere tidspunkt vil fremlægge.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten mener, at der er et stort behov for at se nærmere på tilsynet med kommunerne, ikke kun på grund af Farum, men nok så meget på grund af de mange sager, der er på især det sociale område, hvor kommuner ikke følger reglerne.

Om det lige skal være i den udformning, SF har fremsat i forslaget her, vil vi gerne se nærmere på. Ligesom de øvrige partier vil vi gerne afvente professor Jens Peter Christensens redegørelse, men vi mener, det er meget vigtigt, at man får set nærmere på, hvordan vi sikrer, at vi får et bedre tilsyn også set i forhold til de forskellige andre instanser, der har tilsyn med kommunerne, bl.a. Ombudsmanden, arbejdsmarkedsråd, lønningsnævn og andre, der skal tage stilling til sager fra kommunerne.

I forbindelse med Farumsagen har jeg gennemgået, hvad der egentlig har været af sager fra samtlige tilsynsråd i landet, hvor man har brugt sanktionsmuligheden over for kommunerne. Det har været ganske få sager, og kun i en enkelt sag har man rejst erstatningskrav over for nogle byrådsmedlemmer. Ellers har det i de øvrige sager været et spørgsmål om, at man har brugt den sanktion at suspendere en afgørelse.

Jeg mener, at der, ud fra de erfaringer jeg har med, hvordan kommunerne fungerer, kunne være behov for i langt højere grad at sikre, at kommunerne lever op til love og regler og behandler borgerne korrekt, sørger for, at borgerne får de ydelser, de har krav på, får aktindsigt, når det er nødvendigt osv.

Det kræver så, at vi ud over at se på, hvordan tilsynsrådet skal være indrettet, også sikrer, at der er de nødvendige ressourcer til at føre det tilsyn, der er nødvendigt.

Tilsynsrådet har i forbindelse med Farumsagen udtalt, at en af grundene til, at det havde problemer med at føre det nødvendige tilsyn, var, at det ikke havde de relevante ressourcer til at gennemgå alle de mange sager, der kom. Derfor mener vi som sagt, at det er vigtigt, at vi, når vi ser på en ny ordning af tilsynsrådene, også sikrer, at tilsynet får de nødvendige ressourcer til at kunne følge sagerne op.

Vi er positive over for ideen i forslaget, men vil gerne se, hvad der kommer af redegørelser.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kristen Touborg.

Kl. 13.50

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne sige tak for debatten og tak for ministerens redegørelse. Jeg synes, det var meget nyttigt at få den redegørelse med her i dag. Tak til de ordførere, der har støttet synspunkterne i forslaget.

Mange giver udtryk for, at der er store problemer med den eksisterende tilsynsrådsmodel, og det mener vi jo så af gode grunde også. Der er for mange afgørelser, som er farvede af, hvilket politisk tilhørsforhold medlemmerne har.

Nogle tilsynsråd fungerer bedre end andre, eller sagt på en anden måde: Nogle tilsynsråd fungerer ringere end gennemsnittet. Også den forskellighed i afgørelser anser vi for at være et problem. Det skulle gerne være sådan, at borgerne kan forvente at få den samme afgørelse, hvad enten de er bosiddende i Ringkjøbing Amt eller i København.

Tilsynsrådene stilles ikke over for lige store eller lige vanskelige opgaver alle sammen. Det ved vi godt. Der er næppe nogen, som er uenig i, at Tilsynsrådet i Frederiksborg Amt har haft en helt specielt stor opgave med Farumsagen.

De fleste er sandsynligvis også enige i, at opgaven var større, end tilsynsrådet kunne magte, og SF har altså intet ønske om, at vi skulle se en lignende håndtering af eventuelt kommende vanskelige sager.

Det mener vi at der er taget højde for i det beslutningsforslag, vi fremsætter, eller i hvert fald i tankerne i det, i principperne i det.

Så vil jeg godt slutte med at sige, at det er min vurdering, at ministeren nok vil kunne finde et flertal for sine holdninger i den her sag, selv om Venstre forholder sig afventende til ministerens holdninger.

Jeg synes, at det hermed er bevist, at regeringen i alt fald ikke altid fører sine sager som blokpolitik.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 88:

Forslag til folketingsbeslutning om vælgernes ret til at kræve nyvalg til kommunalbestyrelsen.

Af Line Barfod (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).

(Fremsat 21/3 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Beslutningsforslaget fra Enhedslisten opfordrer regeringen til at tage de lovgivningsmæssige og andre initiativer, der er nødvendige for at give mulighed for afholdelse af nyvalg til kommunalbestyrelsen, når det kræves af vælgerne.

Det er ikke første gang. Folketinget behandler et forslag om kommunale nyvalg. Spørgsmålet var til behandling i november 1997, da både SF og Enhedslisten fremsatte lignende forslag. Det skal jeg i øvrigt ikke anfægte på nogen måde. Jeg har også selv tidligere været med til at fremsætte beslutningsforslag og har nu også den glæde, at den parlamentariske situation kan ændre sig, sådan at nogle af de beslutningsforslag, jeg tidligere selv har været med til at fremsætte, nu ligefrem kan vedtages. Sådan er det jo.

I 1997 foreslog Enhedslisten, at der skulle være mulighed for nyvalg, hvis 10 pct. af de stemmeberettigede vælgere ønskede det. I dag foreslås det, at ønsket om nyvalg skal komme fra over halvdelen af de vælgere, der stemte ved det foregående kommunalvalg.

Det ændrer nu ikke ved, at regeringen ikke kan støtte forslaget. Det danske kommunestyre bygger på princippet om repræsentativt demokrati. Der er tale om en ordning, hvor kompetence og ansvar for kommunens anliggender ligger hos den kommunalbestyrelse, som vælges hvert fjerde år. Det er vel at mærke en ordning, hvor kompetence og ansvar overlades for hele den 4-årige valgperiode uden mulighed for at holde nyvalg undervejs. Det er faktisk regeringens opfattelse, at der i bund og grund er tale om en fornuftig ordning. Det er der flere grunde til:

En mulighed for at udskifte kommunalbestyrelsen i valgperioden vil efter regeringens opfattelse kunne svække kontinuiteten og den langsigtede planlægning i det kommunalpolitiske arbejde.

Kl. 13.55

Generelt vil truslen om et nyvalg således forringe og vanskeliggøre kommunalbestyrelsens arbejdsvilkår, og der kan opstå fare for, at kvaliteten af de kommunalpolitiske beslutninger forringes. En udskiftning af kommunalbestyrelsen i valgperioden vil endvidere harmonere dårligt med ønsket om at fastholde de folkevalgte på deres ansvar til at træffe beslutninger på hele lokalbefolkningens vegne.

Endvidere synes jeg, at forslagsstillerne har en fejlagtig opfattelse af vælgernes indflydelse på lokalpolitiske spørgsmål. Vores repræsentative demokrati er jo ikke ensbetydende med, at vælgerne er uden indflydelse i perioden mellem valgene. Ordningen bygger faktisk på et løbende samspil mellem vælgere og de folkevalgte, og mulighed for genvalg er jo netop påvirket af vælgernes vurdering af, om de folkevalgte har repræsenteret vælgernes synspunkt i valgperioden. Så der er sådan set allerede dér et kraftigt incitament til at forvalte en kommune ansvarligt og åbent i forhold til befolkningen.

Hertil kommer, at mange kommuner har gennemført spørgetid eller andre former for spørgeordninger, træffetid, borgermøder og lignende, for at sikre et løbende samspil med vælgerne i valgperioden.

I forslagets bemærkninger er der som eksempel på forhold, der kan føre til et ønske om ny-

valg, nævnt konstitueringsaftaler, hvor handel om de politiske poster har antaget groteske former. Det giver mig anledning til at bemærke, at et grundlæggende træk ved det kommunale styre er, at kommunalbestyrelsens medlemmer alene er bundet af deres overbevisning og ikke af deres partipolitiske tilhørsforhold.

Forslagsstillerne henviser i øvrigt til forholdene i Farum Kommune; alle gode gange tre kunne man fristes til at sige på dette tidspunkt i afviklingen af Folketingets dagsorden for i dag. Forslagsstillerne mener, at det vil være rimeligt at give borgerne i Farum mulighed for at sammensætte en helt ny kommunalbestyrelse, der med forslagsstillerens ord kan rydde op i det morads, som den gamle kommunalbestyrelse har efterladt.

Til det vil jeg blot sige, at de problemer, der for tiden er i Farum Kommune, efter regeringens opfattelse hverken kan eller skal løses ved at afholde valg i utide, men derimod løses ved en række undersøgelser. Det drejer sig om politiets efterforskning, tilsynsrådets undersøgelse og mit eget ministeriums undersøgelse af Farum Kommunes økonomi, undersøgelser, der alle er iværksat, og så drejer det sig om den uvildige undersøgelse, som byrådet selv har truffet beslutning om at iværksætte.

Hertil kommer, som vi jo også har været inde på det i tidligere dagsordenspunkter her i dag, en ekspertgruppe under ministeriet med professor dr.jur. Jens Peter Christensen fra Aarhus Universitet som formand, som allerede her i begyndelsen af maj går i gang med et arbejde med at kortlægge og analysere kommunalbestyrelsens, revisionens, tilsynets og Indenrigs- og Sundhedsministeriets indsigt med den kommunale administration. Det sker med henblik på at overveje behovet for eventuelle nye lovgivningsinitiativer, jf. debatten under sidste punkt på dagsordenen.

Det er derfor min og dermed jo også regeringens vurdering, at det er ved de initiativer, der allerede er taget, at den konkrete problemstilling, der refereres til i beslutningsforslaget, skal løses, og ikke ved at indføre den ordning, som Enhedslisten her foreslår.

Guðrun Laub (V):

Enhedslistens forslag om mulighed for nyvalg kan man jo også kalde en form for omvalg til kommunalbestyrelsen. Forslaget er i sig selv et brud med de faste 4-årige valgperioder i det

kommunale system, og det er grund nok til, at Venstre ikke kan støtte forslaget.

Desuden er forslaget fuldstændig urealistisk. Enhedslisten forudsætter, at halvdelen af vælgerne ved kommunalvalget skal skrive under på et krav om omvalg i en kommune. Ved sådan en procedure har man jo allerede etableret et omvalg uden at vide, om der overhovedet er basis for at tro, at vælgerne har fortrudt, hvor de har sat deres kryds. Det er en nedvurdering af vælgerne at tro, at de ikke kan stå ved deres stemmeafgivning.

I bemærkningerne til forslaget nævnes Farumsagen som begrundelse for ønsket om mulighed for nyvalg, eller jeg vil tillade mig at kalde det omvalg.

Det ville være helt grotesk, hvis nogle lige nu skulle samle underskrifter i Farum fra over 50 pct. af de vælgere, som afgav stemme ved kommunalvalget den 20. november 2001. Hvem skulle samle underskrifter? Hvordan skulle det rent praktisk sættes i værk? Er der i virkeligheden grund til at tro, at vælgerne i Farum ville sætte krydset et andet sted end sidst, hvis der var valg i dag? Mon Enhedslisten overhovedet har gjort sig nogen overvejelser om de praktiske vanskeligheder, der er indbygget i forslaget?

Kl. 14.00

Vælgerne ved godt, at deres kryds er afgørende for sammensætningen af kommunalbestyrelsen for de næste 4 år, når de går til stemmeboksene til kommunalvalget, og det skal respekteres. Forslaget om at have ret til at kræve nyvalg er helt på tværs af vores kommunale system og aldeles urealistisk, og Venstre kan ikke støtte forslaget.

Da den konservative ordfører er forhindret i at være til stede, har jeg lovet at meddele, at Det Konservative Folkeparti heller ikke kan støtte forslaget:

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg blev lidt forvirret, da jeg hørte fru Gudrun Laub.

Fru Gudrun Laub sagde, at på den ene side er det fuldstændig urealistisk at indsamle så mange underskrifter for nyvalg, og hvis der blev indsamlet så mange underskrifter, var det – sådan som jeg forstod fru Gudrun Laub – på den anden side også fuldstændig urealistisk at forestille sig, at vælgerne ville sætte deres kryds et andet sted.

Men hvis ikke vælgerne ønsker et nyvalg og ikke ønsker at sætte deres kryds et andet sted, vil de vel næppe skrive under på, at der skal være nyvalg. Det vil jo kun være i helt specielle situationer, hvor der er et stort flertal blandt vælgerne, der ønsker et nyvalg og ønsker at give kommunalbestyrelsen en anden sammensætning og derfor skriver under hos dem, der samler underskrifterne, netop fordi de ønsker at stå i spidsen for forsøget på at få en anden kommunalbestyrelse.

Kunne disse bemærkninger få fru Gudrun Laub til at overveje, at hvis der var tilstrækkelig mange, der skrev under på, at de ville have nyvalg, kunne der måske også være tilstrækkelig mange, der ønskede at stemme anderledes? At de to ting måske kunne hænge sammen?

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Som jeg sagde tidligere, opfatter jeg forslaget som fuldstændig urealistisk og grotesk, umuligt at praktisere, rent tankespind, ren teori og en måde til at få mulighed for at udtrykke sig her fra talerstolen om Farumsagen, uden at det har nogen som helst hold i noget reelt forslag til lov.

Hvordan i alverden har fru Line Barfod forestillet sig, at nogen skulle rende rundt og indsamle underskrifter? Jeg tror, det er fru Line Barfod, der skylder mig en forklaring på, hvad i alverden meningen er.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan oplyse fru Gudrun Laub om, at jeg og Enhedslisten ikke fremsætter forslag bare for at få lov til at gå på talerstolen. Det har vi sådan set rig lejlighed til, og der har været rig lejlighed til i den forløbne periode at diskutere Farumsagen masser af gange. Men som ministeren også gjorde opmærksom på, er det et forslag, som Enhedslisten også tidligere har fremsat sammen med SF, og som altså ikke er udsprunget konkret af Farumsagen.

Jeg forstår ikke, hvorfor fru Gudrun Laub mener, at det er urealistisk, at nogle borgere skulle interessere sig så meget for deres lokale demokrati, at hvis de føler, at den siddende kommunalbestyrelse fuldstændig løber fra løfterne til vælgerne, går de ud og samler underskrifter. Man ser faktisk i mange andre sammenhænge, at der er folk, der engagerer sig og f.eks. går ud og samler underskrifter. Det kan være på grund af lokale sager, man samler underskrifter,

eller det kan være, hvis der er nogle, der ønsker at etablere nye partier, eller af andre grunde. Der er mange forskellige sammenhænge, hvor folk engagerer sig, så jeg forstår ikke, hvorfor det skulle være urealistisk, hvis man føler, at kommunalbestyrelsen har snydt vælgerne.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Det urealistiske kommer ind, når det skal være netop 50 pct. af de vælgere, som har afgivet stemme, i dette tilfælde den 20. november 2001. Men jeg tror såmænd ikke, at yderligere meningsudveksling vil fremme forståelsen. Vi står vist for langt fra hinanden.

Ole Stavad (S):

Jeg vil modsat fru Gudrun Laub sige, at hvis det var sådan, at jeg skulle fristes af et af de fire forslag på det kommunale område, vi har til første behandling her i dag, så er det dette her.

Kl. 14.05

Jeg mener faktisk, at der kan føres mange gode argumenter på banen for den tankegang, der ligger i forslaget, og jeg synes egentlig ikke, at en række af de argumenter, som indenrigsministeren fremførte, virker imod det. Jeg er fuldstændig enig med indenrigsministeren i, at hvis demokrati skal betyde noget, er det jo ikke noget med, at man kun vælger hvert fjerde år; så er det noget med, at man har en dialog, at man er i kontakt med borgerne, og at man giver borgerne mulighed for at komme til orde, også i valgperioden.

Man kan sige, at hvis det er sådan, at borgerne – meget, meget, meget bredt, som det her er udtryk for – har oplevelsen af, at uanset hvad man siger, sidder der nogle folk, der overhovedet ikke lytter, ville det være en reaktionsmulighed, som gjorde, at man måske kunne få de folk til at lytte. Det synes jeg egentlig er noget, der vender den anden vej.

Fru Gudrun Laub siger, at vælgerne ved godt, at de skal stå ved deres stemmeafgivelse. Jo, jo, men hvad nu, hvis vælgerne oplever, at de, de har valgt, ikke står ved det, de har lovet?

Med hensyn til ikke at samle underskrifter har vi jo i øjeblikket et eksempel i Sønderjyllands Amt. Jeg skal ikke forholde mig til det, men oplevelsen i Sønderjyllands Amt er, at Venstre, amtsborgmesteren og Venstregruppen dernede løb lige så stærkt, de kunne, næsten inden blækket på krydset var tørt. F.eks. lukkede en bank i 3 timer og sendte folk på gaden for at

samle underskrifter, og folk skulle endda betale 100 kr., forstod jeg, for at blive medlemmer. Det er jo udtryk for det engagerede demokrati, og det synes jeg er noget, vi skal tænke over.

Når jeg alligevel når en konklusion, som fru Line Barfod formentlig vil være mindre glad for, er det, fordi jeg synes, der er et problem, næsten uanset hvor vi sætter procenten. De 50 pct. er rigtigt, når vi er ude i ekstremerne, og det skal være noget, hvor der virkelig er folkestemninger, der vil noget. Det er i sig selv tiltalende i forhold til en lang række af de andre argumenter, vi har fremført tidligere, og som sådan set også svarer til nogle af de argumenter, som indenrigsministeren har fremført.

Men det bliver alligevel meget tilfældigt – forstået på den måde, at hvis vi tager en lille kommune som Læsø, vil jeg ikke afvise, at hvis der virkelig kommer rav i den, er det ikke en fuldstændig uoverkommelig opgave. Men hvis vi tager kommuner som Aalborg eller Århus eller København, tror jeg, vi må erkende, at så vil det ikke være praktisk gørligt i det virkelige liv.

Jeg synes også, det er relevant, at man nævner Farumsagen i denne forbindelse. De vælgere, der stemte den 20. november, har jo stemt på grundlag af et glansbillede, som er så langt væk fra virkeligheden, at vi stadig går rundt og har svært ved at forstå, at det ikke er løgn.

Men jeg tror altså, det er en meget, meget, meget svær mekanisme, og jeg tror, at uanset om vi siger 50 pct. eller 10 pct. eller et andet tal, bliver det nærmest umuligt at få noget, der virker efter den hensigt, som Enhedslisten har med forslaget. Det er en hensigt, der egentlig tiltaler mig ganske meget, for det er jo hensigten at appellere til engagementet hos borgerne. Godt nok har vi et repræsentativt demokrati, og vi er nogle, bl.a. jeg selv, der også synes, at det er dét, vi skal have, og at det er vigtigt, at det er den måde, vi styrer på. Men et repræsentativt demokrati er jo netop repræsentativt og virker kun, hvis det sker i et samspil med borgerne. Det er det, der er tankegangen bag forslaget, og det er det, der tiltaler mig ved det, men jeg har svært ved at se den model, som kan udmønte hensigten. Men jeg vil gerne være lydhør.

Uno Larsson (DF):

Enhedslistens forslag går ud på, at der skal stilles krav om, at 50 pct. af det antal vælgere, som stemte ved det umiddelbart forudgående kommunevalg, skal skrive under på et ønske om nyvalg.

Ifølge den kommunale valglovs § 6 vælges medlemmerne af kommunalbestyrelsen for en 4-årig periode. Valgperioden regnes fra 1. januar, og samtlige siddende medlemmer afgår den 31. december det år, hvor nyvalg har fundet sted ifølge den kommunale valglovs § 6, stk. 3. De medlemmer, der blev valgt til kommunalbestyrelsen ved det kommunale valg den 20. november år 2001, er således valgt for perioden fra den 1. januar 2002 til den 31. december 2005.

Kl. 14.10

Efter den kommunale valglov er der, bortset fra tilfælde, hvor der skal afholdes omvalg, ikke adgang til at afholde valg til kommunalbestyrelsen på andre tidspunkter end dem, der er fastsat i den kommunale valglovs § 6, stk. 2. Der kan således ikke udskrives nyvalg i en valgperiode.

Der har været en del eksempler, hvor et nyvalg kunne være på sin plads. Jeg behøver vel ikke at nævne Farumsagen, men også i andre kommuner har der været eksempler på konstitueringsaftaler, hvor der har været voldsomme protester fra borgerne.

Hvem er de værgeløse? Det er borgerne. Men det er trods alt borgerne, der vælger politikerne, og hvis politikerne ikke opfylder det, de har lovet, ønsker Enhedslisten altså, at der skal være nyvalg, hvis over halvdelen af vælgerne, som stemte ved sidste valg, skriver under på et ønske derom.

Dansk Folkeparti er ikke afvisende over for tanken, der ligger bag Enhedslistens forslag. Vi finder dog, at med en procentsats på 50 for at opnå nyvalg bliver det på det nærmeste uopnåeligt.

Kristen Touborg (SF):

SF er enig med dem, der anfører, at det at opnå 50 pct. af de stemmeberettigedes underskrift på, at der skal være nyvalg, er meget, meget vanskeligt, og det skal det også være. Det skal være meget vanskeligt, for det skal være sådan, at man har rimelig mulighed for, at der er kontinuitet i en kommunalbestyrelse. Det er kun, når ekstremerne er ude, det er kun i de helt ekstreme tilfælde, at der vil være behov for, at befolkningen kan få ret til at gøre tingene om.

Det er ikke sådan, som Venstre siger, at når man én gang har truffet et valg, ved man jo, hvad det er, og så kører man igennem med det, og så er det o.k., og så kan man ikke bare gøre det om igen. Problemet er jo, at det ikke er vælgerne, der har forandret sig, det er ikke vælgerne, der har svigtet, det er rent faktisk de valgte,

der har svigtet. Situationen er jo, at de valgte svigter vælgerne, når de går ud og gør noget ganske andet, dagen efter at de er blevet valgt, fordi de mener, at nu har de fred og ro i 4 år, og nu kan de stort set gøre, som de vil. Et eksempel på det er rent faktisk det, hr. Ole Stavad var fremme med om amtsborgmesteren i Sønderjyllands Amt.

Når man gør sådanne ting, mener vi, det er hensigtsmæssigt, at befolkningen har en mulighed for at rejse sig op, gøre tingene om og gøre de valgte opmærksomme på, at det er altså meningen, at nærdemokratiet, folkestyret skal fungere. Jeg vil godt minde om et eksempel, som ligger næsten 10 år tilbage. Det var i Fakse, hvor to fra den socialdemokratiske gruppe, tror jeg det var, stod af i forbindelse med konstitueringen og dermed altså væltede muligheden for at få en socialdemokratisk borgmester. Den form for konstitueringer kan vi altså godt undvære, og i de særlige forbindelser er det utrolig vigtigt, at man har muligheden for, at befolkningen kan skride ind med en nødbremse. Det vil ikke blive i ret mange tilfælde, og det skal det heller ikke være.

SF har tidligere selv fremsat et lignende forslag, og allerede af den grund agter vi naturligvis at støtte forslaget her.

Jeg skal blot her til sidst fremhæve den nyskabelse, der tilsyneladende også i denne sag i nogen grad er mellem Venstre og indenrigsministeren. I den tidligere sag var det meget udpræget, at ministeren havde en anden holdning end Venstre – eller måske var det Venstre, der havde den anden holdning end ministeren – og i denne sag hører jeg også, at der er en vis forskel på den demokratiopfattelse, ministeren giver udtryk for, og den opfattelse, Venstres ordfører giver udtryk for.

Jeg vil gerne sige, at jeg er meget mere enig i ministerens opfattelse end i ordførerens opfattelse, og for mig at se er der meget langt fra de meldinger, fru Gudrun Laub giver om nærdemokratiet, og til det, Venstre tidligere har stået for.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Kl. 14.15

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten og for den positive holdning fra Dansk Folkeparti og SF og del-

vis også fra Socialdemokratiet og for så vidt også delvis fra ministeren.

Ministeren sagde dog noget om, at i forhold til Farum skulle problemet ikke løses ved nyvalg, men ved en række undersøgelser. Jeg er enig i, at der skal være en række undersøgelser omkring Farum, men det er jo med henblik på at forebygge, at det samme kan gentage sig.

Jeg tror, at befolkningen i Farum måske ville have større tiltro til, at de konkrete problemer i Farum ville kunne løses, hvis der kom nogle nye politikere til, som ikke er fedtet ind i at have lavet alle de problemer, man står med i dag, og det er en del af grunden til, at vi fremsætter det her forslag på det her tidspunkt.

Til fru Gudrun Laub, der sluttede med at sige, vi nok aldrig bliver enige: Det er sikkert meget rigtigt. Jeg har en helt anden demokratiopfattelse. Jeg er meget enig med hr. Kristen Touborg i hans bemærkninger og også i de bemærkninger, hr. Ole Stavad kom med om vigtigheden af at have et engagement i lokalbefolkningen, og at man har en demokratisk mulighed for løbende at have en dialog med politikerne, samt at befolkningen, hvis politikerne svigter, som hr. Kristen Touborg sagde, så har mulighed for at sige fra over for politikerne.

Der har været flere af ordførerne, der har påpeget, at det kan være svært med de 50 pct., og at der måske kan være forskel på, hvor mange underskrifter der skal til i en lille kommune og en stor kommune. Vi vil da gerne være med til at se på under udvalgsarbejdet, om det skulle være muligt at lave nogle forskellige modeller. Men som hr. Kristen Touborg sagde, er baggrunden for, at vi har sat det så højt, at det altså ikke skal være noget, man kan bruge løbende, men at det skal være i de ekstreme situationer, hvor folk virkelig bliver oprørte over det, politikerne foretager sig, efter de er blevet valgt, når de fuldstændig svigter det, de er gået til valg på.

Det, at man skal have underskrifter fra 50 pct. af de afgivne stemmer, er jo altså en sikring af, at det ikke er noget, man bare går ud og gør. Det kræver, at der virkelig er et stort engagement hos store dele af befolkningen.

Så vi håber da, at det under udvalgsarbejdet måske endda skulle være muligt at få flertal for forslaget. Hvis vi kan overbevise Socialdemokraterne om, at det kan være realistisk at gennemføre, ser det ud, som om der tegner sig et flertal. Så det takker jeg for.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Det at have et nært forhold til vælgerne og have en god dialog og stå ved, hvad man siger, og lave underskriftindsamlinger og demonstrere for de politiske synspunkter, man har, er én ting, og det kan vi i Venstre til enhver tid gå ind for og gøre det i praksis.

Det forslag, som Enhedslisten har fremsat her, omfatter præcis over halvdelen af netop de vælgere, som stemte ved det foregående kommunalvalg. Enhedslisten havde åbenbart tænkt sig, at man skulle ind og have fat i afstemningsprotokollerne og sende skrivelser ud til de vælgere. Det er faktisk det, der står i forslaget.

Det er muligt, at fru Line Barfod mener noget andet. Det var sådan set det, jeg efterlyste. Det var måske en god idé, at fru Line Barfod i det hele taget forklarede, hvad hun egentlig mener med det her. Det er så upraktisk og urealistisk, at jeg ikke synes, der er nogen rimelighed i at komme med det.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg beklager da, at fru Gudrun Laub ikke har været i stand til at forstå forslaget. Når vi har skrevet et antal vælgere, der svarer til halvdelen af det antal stemmer, der blev afgivet, og ikke halvdelen af samtlige vælgere, så er det for at gøre opmærksom på, at det er halvdelen af de vælgere, der var med til at stemme politikerne ind, altså et flertal af de vælgere, der stemte politikerne ind. Et antal underskrifter svarende til det skal også kunne kræve et nyvalg.

Selvfølgelig skal man ikke ind og have fat i lige de konkrete vælgere, der har stemt. Det turde være fuldstændig oplagt, at man selvfølgelig ikke kan det.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg blev bare fristet til en bemærkning til fru Gudrun Laub om, at man kan sige, at forskellen på et beslutningsforslag og et lovforslag jo er, at et lovforslag skal være meget præcist, hvorimod man ved et beslutningsforslag har mulighed for at give rammen for, hvordan så et kommende lovforslag skal være.

Hvis det er sådan, at man misforstår, at det er halvdelen af det antal vælgere, der stemte ved sidste valg, så er man i ond tro. Man har i hvert fald meget svært ved at tro, at der er nogle, der har siddet og tænkt i andre sammenhænge, i

jura og den slags. Men det kan være, man i sin fortid har været så fokuseret på paragraffer, at man har glemte at tænke i almindeligt dansk sprog.

KL. 14.20

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Ja, så kan jeg jo da bedre forstå, at fru Line Barfod kommer med sådan et forslag, når hun faktisk mener noget andet end det, der står. Det er jo altså sådan set, synes jeg, ikke kun et spørgsmål om jura, men også noget, jeg regnede med normalt var gældende her i Folketinget, nemlig at man læser den tekst, man får udleveret, og i den står altså, at det er over halvdelen af de vælgere, som stemte ved det foregående kommunalvalg. Det kan fru Line Barfod så selvfølgelig ændre og fortryde, eller hun kan komme med nye forslag, men det fører såmænd nok ikke til noget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg synes ikke, vi skal bruge lang tid på konkret ordlæsning og på, hvordan man kan læse de sætninger, der står. Jeg vil bare sige, at jeg ikke håber, at de bemærkninger, fru Gudrun Laub er kommet med både under denne debat og de foregående beslutningsforslag, skal tages som udtryk for, at fru Gudrun Laub egentlig mener, oppositionen helst skal afholde sig fra at fremsætte beslutningsforslag og især ikke genfremsætte beslutningsforslag, og at det er lidt besværligt, at man ikke bare kan overlade til regeringen at komme med lovforslag.

Vi mener sådan set, det er meget vigtigt, at oppositionen har mulighed for at komme med beslutningsforslag og også genfremsætte dem og også genfremsætte dem igen flere gange. Nogle gange betyder det faktisk, at der, efterhånden som man har debatterne her i Folketinget og også uden for Folketinget, så kommer opbakning bag nogle synspunkter, der måske ikke var flertal for i første omgang.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 75:

Forslag til folketingsbeslutning om gebyrer for rykkerbreve fra staten, amtskommuner og kommuner.

Af Line Barfod (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).

(Fremsat 22/2 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hovedindholdet i beslutningsforslaget er, at regeringen skal pålægges snarest at fremsætte lovforslag om, at statens, kommunernes og amtskommunernes gebyrer i forbindelse med udsendelse af rykkerbreve, tilsigelser til udlægsforretninger og begæring om indeholdelse eller tilbageholdelse i løn m.v. højst må udgøre det samme beløb, som gælder for den private sektor, altså 100 kr.

Beslutningsforslaget er en delvis genfremsættelse af to beslutningsforslag, B 183, som Enhedslisten fremsatte den 6. april, og B 121, som Enhedslisten fremsatte den 17. marts 2000, begge beslutningsforslag, som den daværende regering sammen med de nuværende regeringspartier ikke kunne støtte. Jeg kan meddele, og det vil så næppe være nogen overraskelse på baggrund af dette historiske forløb, at regeringen heller ikke kan støtte beslutningsforslaget i den form, det foreligger her.

Jeg vil her alene kommentere kernen i beslutningsforslaget, som er, at Enhedslisten finder det urimeligt, at kommunerne i medfør af gebyrloven kan opkræve gebyrer, der er større end omkostningerne ved udsendelse af bl.a. rykkere.